

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. gruodžio 19 d. Nr. 21RE- (AG-910/05-2024)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Vytauto Kurpuveso (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Ingos Morkvėnienės ir Žydrūno Plytniko,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo skundą atsakovui Aplinkos apsaugos departamentui dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas Komisijos prašo panaikinti Aplinkos apsaugos departamento (toliau – ir Departamentas, atsakovas) 2024-11-14 raštą ir įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2024-10-02 ir 2024-10-30 skundą.

Paaiškinio, jog atsakovas nusprendė, kad pareiškėjo 2024-10-02 skundas dalyje dėl galimų laukinių gyvūnų gerovės ir apsaugos pažeidimų Departamente pakartotinai nagrinėjamas nebus, aiškindamas tuo, kad į keltą klausimą atsakė 2024-06-24 raštu. Toks sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas, kadangi 2024-06-24 atsakymu atsakovas nesprendė varliagyvių apsaugos klausimo visiškai, tik nurodė, kad klausimo sprendimas priklauso kitų viešojo administravimo (toliau – VA) subjektų kompetencijai. Toks atsakymas neatitiko įstatymo reikalavimų, todėl pareiškėjas pateikė 2024-10-02 skundą, jame kėlė naujus klausimus, kurie nebuvo kelti 2024-06-17 skunde. Pareiškėjas aiškiai nurodė atsakymo ydas, pvz., kad atsakovas aiškino, kad „Departamentas neįgaliotas vertinti pastatyto kelio projektavimo, pastatymo darbų t. y. nevykdo statybos priežiūros“, tačiau nenurodė kuris viešojo administravimo subjektas yra įgaliotas ir nepersiuntė jam skundo, turint mintyje, kad Vilniaus miesto savivaldybės administracija (toliau – VMSA) taip pat neturi šios kompetencijos.

Atsakovės 2024-06-21 atsakymas negali būti pagrindas atsisakyti nagrinėti pareiškėjo 2024-10-02 skundą. Pareiškėjui iki šiol nėra žinoma, į kurį VA subjektą jis turi kreiptis dėl šio konkretaus kelio netinkamo projektavimo, statybos ir jos priežiūros, kai tai nėra nei atsakovo, nei VMSA kompetencija. Atsakovas atsisakė pateikti pareiškėjo 2024-10-30 skunde prašomą informaciją, kuria siekta įsitikinti, kad atsakovo 2024-10-30 rašto dėl skundo nagrinėjimo termino pratęsimo sprendimas yra nepagrįstas objektyviomis priežastimis. Pats faktas, kad atsakovas, pažeisdamas VA skaidrumo principą (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 3 straipsnio 11 punktą), atsisako pateikti informaciją ir taip paaiškinti termino pratęsimo priežasčių objektyvumą, patvirtina, kad sprendimas buvo nepagrįstas objektyviomis priežastimis, o taip elgdamasis atsakovas tik vengia atsakomybės už priimtus sprendimus (VAĮ 3 straipsnio 1 punktą), direktorius G. K. šališkai (VAĮ 3 straipsnio 9 punktą) dangsto darbuotojus nuo atsakomybės.

Atsakovas, nepagrįstai pratęsęs 2024-10-02 skundo nagrinėjimo terminą, pažeidė pareiškėjo teisę į įstatymais pagrįstą prašymų ir skundų nagrinėjimą, savo administracinį sprendimą pateikė po termino. Ši aplinkybė privalo būti konstatuota, nes ji yra reikšminga 2024-10-30 skundo dalykui.

Pareiškėjas prašo išreikalauti informaciją, prašytą 2024-10-30 skunde, kuri yra reikšminga paneigiant atsakovo 2024-10-30 ir 2024-11-14 raštų informaciją apie neva objektyvias terminio pratęsimo priežastis. Pats atsakovo 2024-11-14 atsakymas paneigia atsakovo nurodytas skundo nagrinėjimo pratęsimo termino priežastis. Atsakyme: 1) atsisakoma nagrinėti dalį skundo, aiškinant, kad ji jau buvo išnagrinėta; 2) atsisakoma pateikti prašomą informaciją, atsakant į kitą dalį skundo, ir 3) šiuo informacijos nepateikimu dangstant neobjektyvų administracinį sprendimą dėl termino pratęsimo, ginama nuo atsakomybės kalta biurokratė. Akivaizdu, kad tokioms išvadoms padaryti nebuvo reikalingas termino pratęsimas, nes jos galėjo ir turėjo būti padarytos per reguliarių skundo nagrinėjimo (terminą), nes visą informaciją ir dokumentus, kuriais grindžiamas 2024-11-14 atsakymas, atsakovas visada turėjo.

Apibendrinant, atsakovas, turėdamas kompetenciją, nevykdo aplinkos apsaugos funkcijos, visiškai nepaiso varliagyvių masinio žudymo jų migracijos metu, tik biurokatiškai atrašinėja „klideshow“ ir dangsto save nuo atsakomybės, pažeisdamas pareiškėjo teisę į objektyvų ir įstatymais pagrįstą prašymų ir skundų nagrinėjimą, gero administravimo ir žmogus orumo pagarbos reikalavimą, įtvirtintą Konstitucijos ir ES pagrindinių teisių chartijos. Pareiškėjo teisių (susijusių interesų) pažeidimai yra pagrindas tenkinti jo reikalavimą (b. l. 1–2).

Departamentas su skundu nesutinka, prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pagal VAĮ 11 straipsnio 1 dalį asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (*toliau – Taisyklės*), 35 punkte įtvirtinta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Departamentas, nagrinėdamas pareiškėjo prašymą ar skundą, yra saistomas pareiškėjo reikalavimų apimties.

Departamente 2024-10-02 buvo gautas „skundas dėl varliagyvių migracijos, (*duomenys neskelbtini*) Vilnius“, kuriame pareiškėjas nurodė, kad Departamento Gyvosios gamtos apsaugos departamento (toliau – GGAD) 2024-06-21 atsakymas yra nepagrįstas konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, todėl neteisėtas. Skunde buvo prašoma: atlikti tarnybinį patikrinimą dėl GGAD direktorės M. R. ir apie tarnybinio patikrinimo rezultatus išsamiai informuoti; taikyti jai tarnybinę atsakomybę; persiųsti skundą (konkrečius klausimus) kompetentingiems asmenims ir išsamiai paaiškinti jo (jų) nepersiųtimą; imtis priemonių varliagyviams kelyje (dviračių ir pėsčiųjų take) tarp (*duomenys neskelbtini*) g. apsaugoti; apie administracinės procedūros pradžią nedelsiant informuoti pareiškėją ir pateikti visus dokumentus ir kitą informaciją, surinktą administracinės procedūros metu.

Skundo 1 punkto nagrinėjimas buvo pavestas Departamento Vidaus tyrimų skyriui, 2-5 punktų nagrinėjimas bei atsakymo pateikimas aplinkosaugos apimtyje pavestas GGAD. Apibendrinus 2024-10-02 skunde aprašytas aplinkybes matėsi, kad pareiškėjas skundėsi, jog GGAD netinkamai išnagrinėjo jo 2024-06-17 skundą.

Departamento 2024-10-30 raštu pareiškėjas buvo informuotas, kad skundo nagrinėjimas dalyje dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimo (nepradėjimo) pratęsiamas 10 darbo dienų. Departamento Vidaus tyrimų skyriaus pareigūnas pateikė Departamento direktoriui Tarnybinį pranešimą, kuriame buvo siūloma tarnybinio nusižengimo tyrimo GGAD bei Skyriaus pareigūnų atžvilgiu nepradėti, apie priimtą sprendimą informuoti pareiškėją ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją. Kadangi iki skundo tyrimo termino pabaigos nebuvo gautas Departamento direktoriaus pritarimas / nepritarimas Tarnybiniam pranešimui, vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 4 dalimi, skundo nagrinėjimo terminas buvo pratęstas 10 darbo dienų.

2024-10-30 pareiškėjo skunde nurodoma, kad Departamento 2024-10-30 rašte „nei viena iš nurodytų termino pratęsimo priežasčių nėra objektyvi“.

Departamentas pažymi, kad pirminį pareiškėjo skundą nagrinėjo ne M. R., o D. K. Skunde nebuvo nurodyti jokie galimi netinkami veiksmai / neveikimas, kuriuos galėjo atlikti ar sąmoningai neatlikti, privalomų vykdyti funkcijų, kurie būtų priskirtini vadovaujančias pareigas užimančiam

GAAD direktoriui, todėl buvo pateiktas siūlymas nepradėti tarnybinio nusižengimo tyrimo GGAD direktorės M. R. bei kitų pareigūnų atžvilgiu. Pareiškėjas apie sprendimą nepradėti tarnybinio nusižengimo tyrimo informuotas 2024-11-14 raštu.

Administracinėje byloje atliekamas vertinimas neturi būti tapatinamas su tarnybinio nusižengimo aplinkybių tyrimu apskritai iš naujo. Teismai, nagrinėdami tokio pobūdžio ginčus, nevertina bei nesprendžia, ar konkretaus valstybės tarnautojo veiksmuose yra tarnybinio nusižengimo sudėtis, ar nėra. Teismai tik patikrina, ar asmens skundas buvo išnagrinėtas bei dėl jo priimtas sprendimas atitinka VAI reikalavimus, reglamentuojančius skundų nagrinėjimą. Administracinių teismų praktikoje yra pažymėta, kad tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išimtinai tik įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai. Valstybės tarnautojo nubaudimas už padarytą ar tariamą nusižengimą negali būti laikomas kitų asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir asmenims neatsiranda teisė reikalauti valstybės tarnautoją nubausti.

Pareiškėjo 2024-06-17 skunde pirmu adresatu (gavėju) buvo nurodyta VMSA, todėl šio skundo persiuntimas nurodytam tam pačiam VA subjektui buvo laikomas kaip netikslingas ir perteklinis. Be to, pareiškėjui teiktame atsakyme paaiškinta, kad Departamentui nesuteikta teisė vertinti kitų institucijų, šiuo atveju VMSA priimtų sprendimų ar atsakymų (raštų) teisėtumo bei pagrįstumo. Skundo pirminis adresatas (gavėjas) VMSA – kompetentingas subjektas, kurio veiksmai skundžiami, ir galima pagrįstai manyti, kad skundo nagrinėjimas buvo tinkamai organizuotas VMSA.

Pareiškėjo ginčijamas 2024-10-30 raštas „Dėl skundo nagrinėjimo termino pratęsimo“ nedaro jokios įtakos jo teisėms ar įstatymų saugomiems interesams. Tarnybinio patikrinimo nepradėjimas GGAD direktorės ir kitų šio departamento pareigūnų atžvilgiu, patraukiant juos drausminėn atsakomybėn, išvis negali daryti jokios įtakos pareiškėjo teisėms ar įstatymų saugomiems interesams.

VAI 2 straipsnio 5 dalyje administracinio sprendimo sąvoka apibrėžiama kaip teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė VA subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei.

Komisija yra nepriklausoma ikiteisminė institucija, kurios kompetencija nustatyta Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 5 straipsnyje. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra išaiškinęs, kad administracinių ginčų komisijoms priskirta nagrinėti administracinius ginčus dėl VA subjektų priimtų teisės aktų, taip pat veiksmų (neveikimo), darančių įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams, teisėtumo. Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administracinių ginčų komisijoje objektu. Nagrinėdama skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, Komisija asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir patenkinus skundą, asmens teisių ir pareigų apimtis (jo teisių ir pareigų bei įstatymo saugomų interesų gynimo požiūriu) nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmiškas (2017-08-02 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-681-520/2017). Ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks VA subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ar pareigas, sukelia teises pasekmes. (žr., pvz., 2011-09-12 nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-327/2011). Administraciniuose teismuose nėra nagrinėjami rekomendacinio, informacinio, konstatuojamojo pobūdžio viešojo administravimo subjektų priimti teisės aktai (LVAT 2013-01-23 nutartis administracinėje byloje Nr. AS525-29/13) (b. l. 35–39).

Skundas atmestinas

Pareiškėjas skundžia ir prašo panaikinti Departamento 2024-11-14 raštą (b. l. 8–13), kuriuo buvo atsakyta į jo 2024-10-02 ir 2024-10-30 pasikreipimus.

Byloje nustatyta, kad 2024-06-17 skunde, adresuotame VMSA (pirmas adresatas) ir Departamentui, pareiškėjas nurodė, jog 2023 m. buvo rekonstruotas kelias tarp (*duomenys neskelbtini*), nugriautas ten statant paviršinių nuotekų valyklą ir kaupyklą. Kelias buvo pastatytas su betoniniais kraštais, kurie neleidžia (*duomenys neskelbtini*) kūdroje besiveisiantiems varliagyviams migruoti į

miškus kitapus kelio. Maži rupūžių jaunikliai negali pereiti per vakarinį kelio kraštą ir lieka įkalinti ant asfalto tarp kelio bortų – tūkstančiai žūsta kelyje, sutraiškyti pėsčiųjų, dviračių ar kitų transporto priemonių. Savivaldybė ir statytojas varliagyvių migracija nepasirūpino niekaip, nepaisant pareiškėjo skundų prieš statybą ir projektavimą. Savivaldybė neatlieka ar netinkamai atlieka savo funkcijų(-as), pažeidžia statybos, gyvūnų, aplinkos apsaugos reglamentavimą, jos nerūpestingumas pažeidžia pareiškėjo teisę į gerą administravimą. Pareiškėjas prašė apginti šią teisę (teisėtus interesus), atlikti administracinę procedūrą dėl Savivaldybės veiksmų (neveikimo); nedelsiant imtis priemonių varliagyviams apsaugoti ir apie taikytas priemones išsamiai informuoti pareiškėją (b. l. 7).

GGAD 2024-06-21 rašte nurodė, kad Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (*toliau – VSI*) 3 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad Savivaldybė – Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo nustatytas valstybės teritorijos administracinis vienetas, kurio bendruomenė turi Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduotą savivaldos teisę, įgyvendinamą per to valstybės teritorijos administracinio vieneto nuolatinių gyventojų Lietuvos Respublikos rinkimų kodekso nustatyta tvarka išrinktus savivaldybės tarybą ir savivaldybės merą. Savivaldybė yra viešasis juridinis asmuo. Departamento nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2018-04-06 įsakymu Nr. D1-277 (*toliau – Nuostatai*), apibrėžia kompetenciją. Departamentas neįgaliotas nagrinėti skundų dėl Savivaldybės priimtų administracinių sprendimų, vertinti, ar Savivaldybė savo veikloje, kitų subjektų atžvilgiu, pažeidė viešojo administravimo principus. Skunde pareiškėjas taip pat teigia, kad Savivaldybė pažeidžia gyvūnų, aplinkos apsaugos reglamentavimą, tačiau nenurodo kokiais konkrečiais veiksmais ar neveikimu jis pasireiškia, nėra aišku koks teisinis reglamentavimas pažeistas. Departamentas neįgaliotas vertinti pastatyto kelio projektavimo, pastatymo darbų, t. y. nevykdo statybos priežiūros. Jei pareiškėjas mano, kad Savivaldybė pažeidė jo teises, turi teisę apskusti Savivaldybės priimtą administracinį sprendimą / atsakymą / veiksmą (neveikimą), taip pat vilkinimą atlikti jos kompetencijai priskirtus veiksmus VAĮ paminėtiems subjektams. Be to, kaip matyti iš pareiškėjo skundo turinio, į Savivaldybę su skundu jis kreipėsi tiek dėl kelio rekonstrukcijos darbų, tiek dėl su rekonstrukcija susijusio galimo gyvūnų gerovės ir apsaugos pažeidimo.

2024-06-21 rašte taip pat nurodyta, kad atsakomybė už Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir kitų gyvūnų gerovės ir apsaugos, atskirų rūšių gyvūnų ženklinimo ir registravimo reikalavimus reglamentuojančių teisės aktų pažeidimą numatyta Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (*toliau – ANK*) 346 straipsnyje. ANK 589 straipsnio 1 dalies 82 punkte nurodyta, kad administracinių nusižengimų teiseną pradeda, administracinių nusižengimų tyrimą atlieka ir administracinių nusižengimų protokolus surašo, išskyrus šio kodekso 611 straipsnio 4 dalyje nustatytus atvejus, savivaldybių administracijų pareigūnai dėl šio kodekso 346 straipsnyje numatytų administracinių nusižengimų. ANK 590 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad administracinio nusižengimo tyrimą atlikti privalo tos pačios institucijos, kuri užfiksavo šio administracinio nusižengimo požymių turinčią veiką arba kurioje buvo gautas pranešimas, aktas ar kitoks dokumentas, kuriuo užfiksuotas administracinio nusižengimo požymius turinčios veikos padarymas, pareigūnai, jei jos pareigūnams šio kodekso 589 straipsnyje suteikta teisė atlikti administracinio nusižengimo tyrimą. Taip pat Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Saugomų rūšių apsaugos planų įgyvendinimas finansuojamas iš valstybės ar savivaldybių biudžetų, Europos Sąjungos fondų ir programų, fizinių ir juridinių asmenų lėšų, kitų finansavimo šaltinių, tarptautinių programų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka gaunamų lėšų. Aplinkos ministerijos parengtų savivaldybių aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos lėšų naudojimo rekomendacijų (<http://am.lrv.lt/lt/veiklos-sritys-1/finansines-programos/savivaldybiu-aplinkos-apsaugos-remimo-specialioji-programa-saarsp>) 1.12 papunktyje nurodyta, kad specialiosios programos lėšos, nurodytos Savivaldybių aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, gali būti skirtos biologinės įvairovės išsaugojimo, saugomų rūšių ir natūralių buveinių apsaugos (pvz., natūralių pievų išlaikymas (šienavimas, krūmų kirtimas), varliagyvių migracijos kelių apsaugos, gandrų perkėlimo nuo elektros stulpų ir pan.) darbams. Rekomendacijos taip pat nurodytos Aplinkosauginių priemonių projektavimo, įdiegimo ir priežiūros

rekomendacijose, patvirtintose Lietuvos automobilių kelių direkcijos prie Susisiekimo ministerijos generalinio direktoriaus 2010-04-01 įsakymu Nr. V-90 „Dėl dokumento „Aplinkosauginių priemonių projektavimo, įdiegimo ir priežiūros rekomendacijos. Biologinės įvairovės apsauga APR-BIA 10 patvirtinimo“. Atsižvelgiant išdėstytą, sprendimą dėl galimybės nurodytame kelyje įrengti varliagyvių migracijos kelių apsaugą ir tam skirti finansavimą įgaliota priimti Savivaldybė (b. l. 19–24).

2024-10-02 „skunde dėl varliagyvių migracijos, (*duomenys neskelbtini*) g., Vilnius“ pareiškėjas paaiškino, kad 2024-06-21 raštu Nr. AD5-13708, atsakydamas į pareiškėjo 2024-06-17 skundą, Departamentas kartotinai nurodė, kad keliami klausimai nepriklauso jo kompetencijai (pvz., „Departamentas neįgaliotas nagrinėti skundų dėl Savivaldybės priimtų administracinių sprendimų...“, „Departamentas neįgaliotas vertinti pastatyto kelio projektavimo, pastatymo darbų, t. y. nevykdo statybos priežiūros“), aiškino, kad klausimai priklauso kitų VA subjektų kompetencijai (pvz., „sprendimą <...> įgaliota priimti Savivaldybė“); kieno kompetencijai nagrinėjama atveju priklauso projektavimo ir pastatymo darbų priežiūra, statybos priežiūros vykdymas, Departamentas nenurodė visiškai, konkrečiomis teisės aktų nuostatomis nepagrindė. Be to, 2024-06-21 rašte nurodyta: „Skunde teigiame, kad Vilniaus miesto savivaldybė (toliau – Savivaldybė) pažeidžia gyvūnų, aplinkos apsaugos reglamentavimą, tačiau nenurodote kokiais konkrečiais veiksmais ar neveikimu jis pasireiškia, nėra aišku koks teisinis reglamentavimas pažeistas.“ Pareiškėjas paaiškino, kad neturi pareigos nurodyti aplinkos apsaugos reglamentavimo teikdamas skundą, teisės aktus, konkrečias jų nuostatas turi žinoti ir taikyti pagal nustatytas aplinkybes VA subjektas. Iš 2024-06-17 skundo yra visiškai aiški gyvūnų žūtis kelyje problema, kuri pažeidžia pareiškėjo teisėtus interesus: pareiškėjas patiria išgyvenimų, matydamas masinį gyvūnų žudymą kelyje, kuris po rekonstrukcijos įrengus varliagyvių jaunikiams neįveikiamą bortą tik pablogino migraciją, įkalindamas juos asfaltuotoje dalyje; pareiškėjas patiria nepatogumų, kai migracijos metu negali įprastai naudotis keliu, vengdamas varliagyvių traukimo ir drausmindamas gyvūnų žūčiai abejingus žmones, saugodamas vaikus nuo psichologinių traumų, kurias jie patiria matydami žiaurų elgesį su gyvūnais. Valstybės pareigą rūpintis natūralios gamtinės aplinkos, gyvūnijos ir augalijos apsaugą nustato, be kita ko, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 54 straipsnis. Departamento aiškinimas, kad pareiškėjas nenurodo „kokiais konkrečiais veiksmais ar neveikimu“ pasireiškia Savivaldybės pažeidimai, yra melas: skunde aiškiai yra nurodyta, kad Savivaldybė „varliagyvių migracija nesirūpino niekaip“, nors apie jų žūtį kelyje žinojo iš ankstesnių pareiškėjo skundų. Departamento masinio gyvūnų žudymo problemos nepaisymas yra apsimestinis, apeliavimas į nenurodytą aplinkos apsaugos reglamentavimą yra nepagrįstas konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, todėl neteisėtas. Departamentas nesiėmė jokių priemonių varliagyviams apsaugoti ir apie jas neinformavo pareiškėjo; informavo tik apie varliagyvių kelių migracijos apsaugos įrengimo, finansavimo galimybes. Informacijos pateikimas nesprenžia klausimo visiškai: pareigą rūpintis gyvūnų apsauga turi valstybė. Pareiškėjas prašė: 1) atlikti tarnybinį patikrinimą dėl GGAD direktorės M. R. sąmoningo neveikimo, pareigų neatlikimo (pareiškėjo skundo klausimų nepersiųtimo kompetentingiems viešojo administravimo subjektams, kitų klausimų nepaisymo), ir apie tarnybinio patikrinimo rezultatus išsamiai informuoti; taikyti jai tarnybinę atsakomybę; 2) ištaisyti atsakymo ydą – persiųsti skundą (konkrečius klausimus) kompetentingiems asmenims ir išsamiai paaiškinti jo (jų) nepersiųtimą, informuojant pareiškėją; 3) imtis priemonių varliagyviams kelyje (dviračių ir pėsčiųjų take) tarp (*duomenys neskelbtini*) g. apsaugoti ypač jų masinės migracijos iš (į) (*duomenys neskelbtini*) kūdros; 4) apie administracinės procedūros pradžią pagal šį skundą nedelsiant informuoti pareiškėją, kad jis galėtų įgyvendinti savo procedūrinės teises; 5) atsakant pateikti visus dokumentus ir kitą informaciją, surinktą administracinės procedūros metu (b. l. 3–4).

2024-10-30 raštu Departamentas pareiškėją informavo, kad skundo nagrinėjimas dalyje dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimo (nepradėjimo) už pirminio skundo nagrinėjimą atsakingų GGAD pareigūnų atžvilgiu, buvo pavestas Departamento Vidaus tyrimų skyriui. Atsižvelgiant į tai, kad dėl objektyvių priežasčių (poreikio surinkti bei įvertinti visą su skundu susijusią informaciją, darbuotojų trūkumo ir esant dideliame darbuotojų darbo krūviui) per 20 darbo dienų nuo skundo gavimo

dienos administracinis sprendimas negali būti priimtas, vadovaujantis VAI 10 straipsnio 4 dalimi, skundo nagrinėjimo terminas pratęsiamas 10 darbo dienų, tai yra iki 2024-11-13 (b. l. 14–18).

Pareiškėjas 2024-10-30 skundu kreipėsi į Departamentą, nurodė, kad nei viena iš 2024-10-30 rašte nurodytų termino pratęsimo priežasčių nėra objektyvi. Poreikis surinkti bei įvertinti visą su skundu susijusią informaciją yra ne priežastis, bet VA subjekto pareiga, kurią jis turi atlikti per reguliarių (įstatymo nustatytą) terminą. Darbuotojus samdo ir atleidžia Departamento vadovas, taigi jų nepakankamas kiekis (trūkumas) ir esamas didelis darbuotojų darbo krūvis priklauso nuo vadovo valios, tai gali reikšti ir prastą administravimą. Pareiškėjas pažymėjo, kad Departamentas privalo nurodyti tikrąsias termino pratęsimo priežastis arba pripažinti, kad objektyvių priežasčių nėra – skundo nagrinėjimas užtruks dėl subjektyvių priežasčių – netinkamo finansų ir investicijų planavimo, prasto vidinio administravimo, darbuotojų aplaidumo, nerūpestingumo, piktnaudžiavimo valdžia ar pan. Sprendimas pratęsti terminą turi būti pripažintas netekusiu galios ir priimtas naujas administracinis sprendimas – administracinės procedūros sprendimas dėl šio skundo. Pareiškėjas prašė: 1) apginti pažeistas teises ir teisėtus interesus, apie taikytas priemones išsamiai informuoti; atsakant pateikti visus dokumentus ir kitą informaciją, surinktą administracinės procedūros metu; 2) taikyti atsakomybę biurokratei K. Š., apie tarnybinio patikrinimo rezultatus, įskaitant nuobaudą, išsamiai informuoti pareiškėją; 3) išsamiai paaiškinti, koku būdu nurodomas poreikis surinkti ir įvertinti informaciją gali būti sprendimo pratęsti terminą priežastis; ar tokio poreikio nebuvo per reguliarių terminą (iki reguliaraus termino)?; 4) išsamiai paaiškinti, kas būtent turėta mintyje teigiant „darbuotojų trūkumo“; ar visi darbuotojai turimi mintyje, ar specifinė jų grupė? kodėl jų trūksta? kada paaiškėjo, kad jų trūksta? kokių priemonių ėmėsi Departamentas, kad jų netrūktų nuo paaiškėjimo ir per reguliarių terminą? koku būdu darbuotojų trūkumas nebus kliūtis skundą išnagrinėti per atidėtą terminą?; 5) išsamiai paaiškinti, kas būtent turėta mintyje teigiant „esant dideliame darbuotojų darbo krūviui“; kas ir kokiais kriterijais vadovaujantis įvertino, kad esamas darbuotojų darbo krūvis yra didelis? ar Departamentas prašymus ir skundus nagrinėja per reguliarių terminą tik esant mažam darbuotojų darbo krūviui ir kodėl? kodėl būtent pareiškėjo skundas bus išnagrinėtas po reguliaraus termino, jį pratęsus? kokia tvarka yra sprendžiama, kad vieni kreipimaisi bus nagrinėjami per reguliarių terminą, užkraunant dideliu darbu darbuotojus, o kiti kreipimaisi bus išnagrinėti reguliarių terminą pratęsus? kodėl pareiškėjo skundas buvo pratęstas maksimaliu leistinu dienų skaičiumi, o ne, pvz., pareiškėjo ir dar vieno kreipimosi nagrinėjimo terminai dvigubai mažesniu dienų skaičiumi, laikantis visų asmenų lygybės valdžios įstaigoms principo?; 6) nurodyti konkrečią informaciją, kurią siekiama surinkti ir įvertinti per pratęstą terminą ir paaiškinti dėl kokių priežasčių ji nebuvo surinkta ir įvertinta per reguliarių terminą; 7) paaiškinimus pagrįsti turimais faktiniais duomenimis, kiekybiniais rodikliais apie darbuotojų skaičių, jų darbo krūvį, faktinius prašymų ir skundų nagrinėjimo terminus ir jų pratęsimų statistika; 8) nurodyti, kada buvo priimtas sprendimas pratęsti terminą, kuris darbuotojas priėmė šį sprendimą ir kaip jis buvo užfiksuotas (b. l. 5–6).

Departamentas į 2024-10-02 ir 2024-10-30 skundus atsakė 2024-11-14 raštu. Priminė, kad 2024-10-30 raštu pareiškėjas buvo informuotas, kad skundo nagrinėjimo terminas pratęstas 10 darbo dienų. Informavo, kad atsižvelgiant į tai, jog išnagrinėjus 2024-06-17 skundą, pareiškėjui 2024-06-21 buvo pateiktas atsakymas, vadovaujantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, skundas dalyje dėl galimų laukinių gyvūnų gerovės ir apsaugos pažeidimų pakartotinai nagrinėjamas nebus. Atkreipė dėmesį, kad Departamento paskirtis – siekiant užtikrinti teisėtumą ir teisėtą aplinkos apsaugos ir gamtos išteklių naudojimo srityje vykdyti aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę. Departamentas 2024-06-21 raštu informavo dėl subjekto, kompetentingo tirti pirmajame skunde nurodomas aplinkybes, o šio skundo kompetentingai institucijai Departamentas nepersiuntė, kadangi būtent VMSA (šiuo atveju – kompetentingas subjektas) buvo teisingai nurodytas pirmuoju adresatu. Taip pat pažymėjo, kad pagal Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo (*toliau – TGIĮ*) 1 straipsnio 1 dalį, šio įstatymo tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, įmonių ir viešųjų įstaigų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje, informaciją, nurodytą šio įstatymo 5 straipsnyje, ir dokumentus, kuriais jos disponuoja ar (ir) tvarko vykdydamos

įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nustatytas funkcijas (viešoji funkcija), įgyvendinimo priemonės ir tvarką. Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 4 punktu nustatyta, kad šis įstatymas netaikomas duomenims, kurių teikimą riboja įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, taip pat kai pareiškėjai turi pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą. LVAT, kartu aiškindamas informacijos išsamumo ir tikslumo principus, yra nurodęs, jog institucijos ir įstaigos, atsakydamos į asmens prašymą pateikti informaciją, turi pateikti visą teiktiną jų disponuojamą informaciją. TGIĮ nustato institucijos ar įstaigos pareigą prašančiam asmeniui pateikti turimo, o ne asmens norimo gauti, turinio informaciją (taip pat ir informacijos kiekio prasme). Įvertinus prašymo turinį, Departamentas turi pareiškėjui pateikti informaciją apie priimtą sprendimą pratęsti skundo nagrinėjimo terminą, o ne visą prašomą pateikti informaciją, susijusią su Departamento vidaus administravimu. 2024-10-30 pareiškėjas buvo informuotas apie Departamente priimtą sprendimą pratęsti skundo nagrinėjimo terminą ir šio sprendimo priežastis. Skundo nagrinėjimo metu buvo būtina ne tik išanalizuoti skunde nurodytas aplinkybes, bet ir, atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, Departamente nustatyta tvarka priimti sprendimą dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimo / nepradėjimo. Departamentas 2024-10-30 raštu pateikė TGIĮ nustatytą Departamento turimą pareiškėjui teiktiną informaciją, todėl prašoma pateikti informacija šiuo atveju papildomai neteiktina.

Taip pat informavo, kad administracinių teismų praktikoje yra akcentuojama, jog tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išimtinai tik įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai. Tarnybinis nusižengimas yra viena iš teisės pažeidimų rūšių, kuriam būdingi visi teisės pažeidimo elementai, t. y. objektas, subjektas, objektyvioji ir subjektyvioji pusės. Tik esant šių elementų visumai vienu metu galima konstatuoti, kad yra tarnybinis nusižengimas, sukeltantis tarnybinę atsakomybę. Tarnybinio nusižengimo objektyvioji pusė – tai valstybės tarnautojo neteisėtas elgesys (tarnybos pareigų, nustatytų pareigybės aprašyme, teisės aktuose, reglamentuojančiuose viešąjį administravimą, valstybės tarnybą, neatlikimas arba netinkamas atlikimas). Tarnybinio nusižengimo subjektyvioji pusė – tai valstybės tarnautojo, neatlikusio ar netinkamai atlikusio pareigas, kaltė, kuri gali pasireikšti tiek tyčios, tiek neatsargumo forma. Šiuo atveju skundo nagrinėjimo metu nenustatyta argumentų, leidžiančių spręsti, kad M. R. veiksmuose yra galimo tarnybinio nusižengimo požymių, dėl kurių būtų pagrindas pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimą ar skirti tarnybinę nuobaudą, todėl Departamente 2024-11-04 priimtas sprendimas tarnybinio nusižengimo tyrimo jos atžvilgiu nepradėti (b. l. 5–6).

Pareiškėjas, kaip minėta, prašo šį raštą panaikinti bei įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti jo 2024-10-02 ir 2024-10-30 skundus. Skunde argumentuoja, kad sprendimas yra neteisėtas, nes 2024-06-21 raštu atsakovas visiškai nesprendė varliagyvių apsaugos klausimo, tik nurodė, kad klausimo sprendimas priklauso kitų viešojo administravimo (*toliau – VA*) subjektų kompetencijai; Departamentas 2024-06-21 rašte nurodė, kad neįgaliotas vertinti pastatyto kelio projektavimo, pastatymo darbų, t. y. nevykdo statybos priežiūros, tačiau nenurodė kuris VA subjektas yra įgaliotas ir nepersiuntė jam skundo (pareiškėjui iki šiol nėra žinoma, į kurį VA subjektą jis turi kreiptis dėl šio konkretaus kelio netinkamo projektavimo, statybos ir jos priežiūros). Be to, atsakovas atsisakė pateikti prašomą informaciją, kuria siekta įsitikinti, kad atsakovo 2024-10-30 rašto dėl skundo nagrinėjimo termino pratęsimo sprendimas yra nepagrįstas objektyviomis priežastimis. Pareiškėjo manymu, direktorius G. K. šališkai dangsto darbuotojus nuo atsakomybės.

VAĮ 2 straipsnyje apibrėžta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į VA subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (10 dalis). Skundas – asmens kreipimasis į VA subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (12 dalis).

Asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma atsižvelgiant (vertinant) į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą (LVAT 2012-03-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A602-1252/2012; 2014-02-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A662-494/2014).

Analizuojant pareiškėjo 2024-10-02 ir 2024-10-30 pasikreipimų į Departamentą turinį, Komisija daro išvadą, kad pastarieji turi tiek skundų, tiek prašymų požymių – pareiškėjas skundėsi, kad

jam pateiktas netinkamas atsakymas, nepagrįstai pratęstas skundo nagrinėjimo terminas, kartu jis prašė pateikti informaciją bei taikyti tarnybinę atsakomybę.

Administracinė procedūra – pagal VAI VA subjekto atliekami privalomi veiksmai nagrinėjant skundą apie VA subjekto veiksmais, neveikimu ar administraciniais sprendimais galimai padarytą asmens, nurodyto skunde, teisių ir teisėtų interesų pažeidimą ir priimant dėl to administracinės procedūros sprendimą (VAI 2 straipsnio 2 dalis). Administracinė paslauga – VAI nurodyta VA veikla, susijusi su dokumentų išdavimu ar informacijos teikimu (VAI 2 straipsnio 1 dalis). VAI 3 straipsnio 3 punkte įtvirtintas išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ir skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis). Atitinkamai Taisyklėse detalizuota, jog prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (35 punktas). Į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Dėl atsisakymo pakartotinai nagrinėti, nepersiuntimo kompetentingam subjektui bei tarnybinės atsakomybės netaikymo

VAI 11 straipsnyje įtvirtinta, jog prašymas ar skundas VA subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs VA subjektas, į kurį kreiptasi (3 dalies 3 punktas). Jeigu VA subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam VA subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito VA subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, VA subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis (4 dalis).

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad pareiškėjas dar 2024-06-21 raštu buvo informuotas apie tai, kad Departamentas nėra kompetentingas nagrinėti skundo; kartu pareiškėjui paaiškinta, kad, remiantis teisiniu reglamentavimu, sprendimą dėl galimybės nurodytame kelyje įrengti varliagyvių migracijos kelių apsaugą ir tam skirti finansavimą įgaliota priimti Savivaldybė. Pažymėtina, jog Departamento 2024-06-21 raštas Komisijai nėra skundžiamas, taigi šio rašto teisėtumas nėra šios bylos ginčo dalykas; šioje byloje sprendžiama, ar Departamentas pagrįstai atsisakė nagrinėti 2024-10-02 skundo dalį remdamasis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu. Įvertinus tai, kad pareiškėjas 2024-10-02 pasikreipimu vėl prašė imtis priemonių dėl varliagyvių, o Departamentas 2024-06-21 rašte jau buvo išaiškinęs, kad tai šiuo atveju nėra jo kompetencija, laikytina, kad atsakovas pagrįstai šią skundo dalį atsisakė pakartotinai nagrinėti, dar kartą primindamas 2024-06-21 rašto teiginius dėl kompetencijos.

Kaip jau minėta, 2024-06-17 skundas pareiškėjo buvo teiktas ir VMSA, kuri buvo nurodyta pirmuoju adresatu. Atitinkamai laikytina, jog Departamentas neturėjo pareigos persiųsti skundo VMSA, kuriai pareiškėjo skundas taip pat buvo adresuotas. Tai pagrįstai Departamentas pareiškėjui paaiškino ir skundžiamu 2024-11-14 raštu, atsakydamas dėl skundo nepersiuntimo kompetentingam subjektui. Pažymėtina, jog aplinkybę, kad 2024-06-17 skundą pareiškėjas pats pateikė ir VMSA, patvirtina ir

Komisijos 2024-09-16 sprendimas, priimtas dėl pareiškėjo skundo, kuriuo buvo prašoma panaikinti VMSA 2024-07-12 atsakymą ir įpareigoti iš naujo išnagrinėti jo 2024-06-17 skundą (b. l. 50–59).

Dėl tarnybinės atsakomybės Komisija pažymi, jog kaip pagrįstai išaiškinta pareiškėjui skundžiamame 2024-11-14 rašte, pagal LVAT formuojamą praktiką valstybės tarnautojų patraukimas tarnybinen atsakomybėn jokios tiesioginės įtakos pareiškėjų teisėms ar teisėtiems interesams neturėtų, nes tokiu būdu nebūtų įgyvendinta suinteresuoto asmens pažeistų teisių ar teisėtų interesų gynyba (pvz., LVAT 2013-04-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-616/2013; 2012-04-27 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-2102/2012 ir kt.). Atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinį patikrinimą bei paskirti ar nepaskirti tarnybinę nuobaudą yra būtent tokios įstaigos diskrecija (pvz., 2008-10-03 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1661/2008; 2016-10-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1030-261/2016 ir kt.). Valstybės tarnautojo nubaudimas (atsakomybės taikymas) už padarytą ar tariamą nusizengimą negali būti laikomas kitų privačių asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti asmenį nubausti (2013-01-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-241/2013; 2013-05-08 nutartis administracinėje byloje Nr. AS438-379/2013; 2016-05-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A-808-492/2016 ir kt.). Asmenys, inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus (žr., pvz., 2013-01-31 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-241/2013; 2020-08-26 nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-480-415/2020 ir kt.). Taigi asmuo, prašęs spręsti dėl tarnybinės atsakomybės, neturi reikalavimo teisės dėl nubaudimo, tačiau jam turi būti pranešta apie jo prašymo rezultatą, kitaip tariant, jis turi teisę gauti atsakymą koks yra institucijos sprendimas šiuo klausimu. Nagrinėjamu atveju į bylą pateikti dokumentai patvirtinta, kad Departamente buvo spręsta dėl pareiškėjo prašymo taikyti tarnybinę atsakomybę, o pareiškėjas, kaip to prašęs asmuo, informuotas apie jo prašymo nagrinėjimo rezultatą.

Dėl atsakymo pateikti informaciją

TGIĮ įtvirtinta, kad šio įstatymo tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, valstybės ir savivaldybių valdomų įmonių, viešųjų įstaigų ar šių subjektų asociacijų, regionų plėtros tarybų informaciją apie jų veiklą bei šių institucijų ir kitų juridinių asmenų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte, duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko *vykdami viešojo administravimo įgaliojimus*, suteiktus VAĮ nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas (toliau – viešojo funkcija), ir kuriuos būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams, įgyvendinimo priemonės ir tvarką (1 straipsnio 1 dalis). Šis įstatymas netaikomas, be kitų, duomenims, kurių tvarkymas *nėra įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nustatyta institucijos viešojo funkcija*, išskyrus informaciją apie darbuotojų darbo užmokestį; duomenims, kurių teikimą riboja įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, taip pat kai pareiškėjai turi pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą (2 straipsnio 2 dalies 1, 4 punktai). Informacija – žinios, kuriomis disponuoja institucija, atlikdama *viešąsias funkcijas* (3 straipsnio 9 dalis).

Pagal VAĮ 2 straipsnį, viešasis administravimas – teisės aktais reglamentuota VA subjektų veikla, skirta teisės aktams įgyvendinti: administracinis reglamentavimas, administracinių sprendimų priėmimas, teisės aktų ir administracinių sprendimų įgyvendinimo priežiūra, administracinių paslaugų teikimas, viešųjų paslaugų teikimo administravimas (18 dalis). Vidaus administravimas – veikla, kuria užtikrinamas VA subjekto, turinčio viešojo juridinio asmens statusą, savarankiškas funkcionavimas (personalo administravimas, finansinė apskaita, dokumentų tvarkymas, apskaita ir saugojimas, viešųjų pirkimų vykdymas, vidaus auditas, projektų valdymas, viešųjų ryšių palaikymas, vidaus tyrimai, informacinių ir ryšių technologijų administravimas, turto administravimas, kita ūkinio ar techninio pobūdžio veikla), kad jis galėtų atlikti viešąjį administravimą (17 dalis). Iš nurodyto reglamentavimo darytina išvada, kad TGIĮ numato pareigą institucijoms teikti informaciją apie jų viešąją veiklą, vykdant joms suteiktus VA įgaliojimus. Tuo tarpu, vidaus administravimas nepatenka į viešojo administravimo (TGIĮ prasme viešųjų funkcijų) sritį, todėl informacija apie vidaus administravimą nėra

laikoma vieša ir TGIĮ nėra garantuojama asmenų teisė šią informaciją gauti, kaip ir institucijų pareiga informaciją, susijusią su vidaus administravimu, teikti.

VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad VA subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, VA subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys.

Komisija daro išvadą, kad Departamentas 2024-11-14 rašte tinkamai paaiškino, jog turi pareiškėjui pateikti informaciją apie sprendimą pratęsti skundo nagrinėjimo terminą, o ne visą prašomą pateikti informaciją, susijusią su vidaus administravimu. Pareiškėjas informuotas, kad skundo nagrinėjimo metu buvo būtina ne tik išanalizuoti skunde nurodytas aplinkybes, bet ir, atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, Departamente nustatyta tvarka priimti sprendimą dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimo / nepradėjimo. Taigi atsakovas, nepažeisdamas TGIĮ 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų principų, pateikė informaciją, kurią pareiškėjas turi teisę gauti, o papildomą jo prašomą informaciją, susijusią su vidaus administravimu (darbuotojų darbo krūviais ir pan.), pagrįstai atsisakė pateikti.

Apibendrinant akcentuotina, kad asmens suinteresuotumas suvokiamas kaip subjekto materialinis teisinis suinteresuotumas, t. y. asmuo turi turėti aiškiai identifikuojamą siekį apginti materialinės teisės normų saugomą teisę ar interesą (žr., *LVAT 2013-06-13 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-922/2013*). Teisme gali būti ginama tik objektyviai egzistuojanti subjektinė teisė, įgyta teisės akto pagrindu, o ne tariama teisė, pagrįsta vien asmens subjektyviu suvokimu (*pvz., 2014-04-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-364/2014*).

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas neįrodė ir Komisija neturi pagrindo teigti, kad skundžiamu 2024-11-14 raštu buvo koku nors būdu pažeistos pareiškėjo teisės. Atitinkamai nėra pagrindo jas ginti pareiškėjo pageidaujama būdu. Skundas, kuriuo prašoma panaikinti Departamento 2024-11-14 raštą ir įpareigoti iš naujo išnagrinėti 2024-10-02 ir 2024-10-30 skundus, atmetinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Komisijos nariai

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė

Žydrūnas Plytnikas